

Medisinstudent og stjernesjudd på rockehimmelen

Livet er mer...

Tips oss om utenomfaglige aktiviteter på telefaks 23 10 9040 eller e-post: tidsskriftet@legeforeningen.no

Noen vil kalle det namedropping. Etter få minutter med Karim Sayed blir slike beskyldninger gjort til skamme.

– De er veldig greie mot meg på Medisinsk fakultet, har til og med arrangert egen eksamen, bare for meg. Og i fjor hadde jeg permisjon hele året. Da ble det over 100 konserter, CD-innspilling og liten mulighet for et sosialt liv. Nå har jeg permisjon fra Bigbang, iallfall delvis. Færre turneer gjør at jeg endelig kan konsentrere meg om studiene igjen.

Vi treffer ham i en av Oslos brune kafeer. En urban kar, trang i blikket etter konsertkvelden før på Døljazz i Lillehammer. Han rakk heller ikke den obligatoriske forelesningsrekken denne fredagen. Da er det storveis at Universitetet i Oslo har satsset på problembasert læring, en metode som passer utmerket for femteårsstudenten. For han trakterer jo stadig trommestikkene, aller mest i trioen Perkulator. Og i disse dager setter han sammen et eget band, med kjente størrelser for dem som har et bein innenfor sjangeren chill out, med en aldri så liten dose cross over.

Bilateral fremtid

Trolig er det flere enn journalisten som har problemer med den slags stammespråk.

– Avslappende, melodisk musikk, gjerne ispedd elektroniske elementer, forklarer Karim Sayed. – Det er min oppgave som trommeslager at det svinger, gjerne med en kombinasjon av funk, hip-hop, jazz og rock.

Han fikk sitt første trommesett allerede som sjuåring: – Faren min ville ikke at jeg skulle ødelegge noen arabiske trommer vi hadde til pynt. Jeg var likevel sent ute. Var aldri med i skolekorps, siden jeg bodde i Dubai fra jeg var ti til 18. Først som 20-åring skjønnte jeg hvor mye jeg har innabords. Jeg har selvsagt mye å lære. Men hadde jeg visst hvor mye potensial jeg har musikalsk, hadde jeg kanskje valgt et annet yrke.

Han trekker straks tilbake utsagnet, men bekrefter at fremtiden vil få sterke bilaterale innslag. Det blir neppe spesialisering i øre-nese-hals, som hos faren. Men pediatri, kanskje? Eller øye? Samtlige praksisperioder han har hatt i løpet av medisinstudiet, har i alle fall gitt mersmak.

Karim Sayed har spilt med a-ha, Madrugada, Savoy, Jaga Jazzist og Bigbang – erklært som Norges beste liveband. Stått på scener i New York, Los Angeles, Tyskland og Latvia – bare for å nevne noen turnésteder.

Også når han er ferdig utdannet lege om et drøyt år, vil Karim Sayed slå på sin klassiske Beatles-tromme i det han karakteriserer som et spennende musikerkollektiv. Foto K. Ronge

Internasjonal bakgrunn

26-åringen får stjerner i blikket, like store som kritikernes skamros etter Bigbangs opptreden på Norwegian Wood-festivalen i fjor, når han beskriver trommesettet sitt. Gullfinish som hos klassiske Beatles, og produsert i 1967. Slagverket fant han stuet bort i en brukbutikk i San José. Det fikk han kjøpt for en rimelig penge da bandet var på USA-turné.

Takket være spillejobber slipper Sayed å livnære seg via Statens lånekasse. Musikkprisen han nylig ble tildelt fra Fond for utøvende kunstnere, gikk med til innkjøp av bærbar PC – kraftig nok til å skape nye toner fra en musiker med ambisjoner langt utover Norges grenser.

Det er naturlig for Sayed å lage sangtekster på engelsk når han klimprer på kassegitaren hjemme på Grønland i Oslo. Den unge mannen har hatt en internasjonal oppvekst, faren er libanesisk og moren er norsk. Foreldrene traff hverandre mens de studerte i Frankrike og snakker stadig fransk på hjemmebane. Sønnen ble født i Bergen, familien bodde i Namsos i åtte år før de flyttet til Dubai. Der bor de fortsatt. Norsk er hverdagens tungemål for Karims to yngre søstre, men alle de tre barna har gått på engelsk skole.

Forbrødring

I tidsskriftet Musikkpraksis forteller Bigbangs primus motor Øystein Greni hvordan han valgte ut «rytmekongen Karim». I det

samme intervjuet ironiserer Greni over mytene som florerer om norske musikere med fremmedartet utseende.

– Du har iallfall bustete hår og et image som sint, ung rocker. Hvordan påvirker det ditt møte med pasienter og fremtidige kolleger fra den eldre garde?

– Det meste står og faller på språket, at man er i stand til å snakke med folk, svarer Karim Sayed. – Jeg har hittil ikke opplevd at verken navn eller utseende har skremt noen. Snarere tvert om. Det får betydning for anamnesen at jeg er vant til å ferdes i mange miljøer. Musikk er kommunikasjon og kunstnere opptre sjelden moraliserende overfor sitt publikum. Som lege skal jeg behandle, ikke dømme. Gjennom musikken åpner man opp sinnet og får bedre evne til å se store sammenhenger. Jeg blir nok en bedre lege hvis jeg fortsetter å drive vekselbruk, når cand.med.-eksamen er i boks.

Det eneste han gruer seg til, er utplassering i distriktstjeneste til våren. Ikke fordi arbeid i primærhelsetjenesten er uspenning, men hvem skal han øve med da? Det er som man ser for seg samme mistrøstige tilværelse som i Lars Saabye Christensens kjente dikt *Gutta*: Hvor var det det butta?/Hvor er det blitt av alle gutta?

Karim Sayed haster videre til nok en musikalsk forbrødring. Denne gang i okkuperte lokaler, midt i tigerstadens hjerte.

– Kari Ronge, *Tidsskriftet*
kari.ronge@legeforeningen.no